

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 667/2025-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu Jany Baricovej a zo sudcov Miroslava Duriša (sudca spravodajca) a Miloša Maďara v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného advokátom JUDr. Michalom Slameňom, Šoltésovej 11, Martin, proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 33Up/8/2025 z 25. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. októbra 2025 sa sťažovateľ domáha vyslovenia porušenia základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) napadnutým uznesením okresného súdu označeným v záhlaví tohto uznesenia. Sťažovateľ navrhuje zrušenie napadnutého uznesenia okresného súdu a vrátenie veci na ďalšie konanie, ako aj priznanie náhrady trov konania.
2. Z ústavnej sťažnosti a príloh k nej priložených vyplýva, že sťažovateľ bol stranou v konaní vedenom okresným súdom vo veci zaplatenia sumy 28 800 eur s príslušenstvom v procesnom postavení žalovaného 2.
3. Platobným rozkazom okresného súdu z 27. januára 2025 bola žalovanej 1 a sťažovateľovi uložená povinnosť zaplatiť stanovenú sumu.
4. Sťažovateľ podal proti platobnému rozkazu okresného súdu z 27. januára 2025 odpor ako podanie z Ústredného portálu verejnej správy (ďalej len „ÚPVS“), ktoré bolo odoslané 25. februára 2025, pričom jednou z príloh bol dokument s označením odpor, avšak bez použitia predpísaného elektronického formulára.

5. Zároveň bolo 26. februára 2025 sťažovateľom urobené podanie z ÚPVS, ktorého prílohou bol dokument s označením odpor podaný na predpísanom tlačíve, ale podaný nesprávnym spôsobom cez ÚPVS a dokument s označením odpor podaný bez použitia predpísaného elektronického formulára.

6. Odpor podal sťažovateľ aj 26. februára 2025, a to prostredníctvom „*MS SR – RESS- eŽaloby*“.

7. Uznesením okresného súdu z 25. augusta 2025 bol odpor sťažovateľa podaný prostredníctvom ÚPVS 25. februára 2025 odmietnutý ako odpor podaný elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2 zákona č. 307/2016 Z. z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov [ďalej len „zákon o upomínacom konaní“ (výrok 1)], odpor sťažovateľa podaný prostredníctvom ÚPVS 26. februára 2025 odmietnutý ako oneskorene podaný (výrok 2) a odpor sťažovateľa z 26. februára 2025 (bod 6 tohto uznesenia) odmietnutý ako podaný oneskorene (výrok 3).

8. Okresný súd v uznesení z 25. augusta 2025, ktoré bolo vydané súdnym úradníkom, zdôraznil, že odpory podané 25. februára 2025 a 26. februára 2025 boli podané elektronickými prostriedkami do elektronickej schránky okresného súdu, pričom podania boli autorizované, avšak neboli podané prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, takže podané odpory nespĺňali náležitosti ustanovené v § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní.

9. Okrem už uvedeného odpory z 26. februára 2025 (body 5 a 6 tohto uznesenia) boli podané oneskorene, keďže posledným dňom lehoty bol 25. február 2025.

10. Sťažnosť podaná proti uzneseniu okresného súdu z 25. augusta 2025 bola napadnutým uznesením okresného súdu zamietnutá ako nedôvodná, pričom okresný súd sa s dôvodmi obsiahnutými v citovanom uznesení stotožnil. Osobitne sa vyjadril k námietke sťažovateľa o existencii technických problémov, pre ktoré nedošlo k odoslaniu riadne podaného odporu v zákonnej lehote.

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. Sťažovateľ argumentuje, že odpor podal prostredníctvom ÚPVS, pričom k nemu priložil riadne vyplnené tlačívo. Podanie prostredníctvom portálu e-Žaloby mu znemožnila technická porucha potvrdená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky.

12. Pri odmietnutí odporu ako podaného nesprávne a oneskorene okresný súd podľa sťažovateľa uplatnil nadmerne formalistický výklad zákona o upomínacom konaní, čím poprel podstatu práva sťažovateľa na prístup k súdu. Odpor podal sťažovateľ preukázateľne včas.

13. Sťažovateľ namieta, že okresný súd odmietol aplikovať § 122 Civilného sporového poriadku (ďalej aj „CSP“) o odpustení zmeškania lehoty a namiesto uvedeného zvolil mechanické uplatnenie formálnej normy, čím porušil zásadu spravodlivosti a proporcionality.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

14. Ústavný súd sa oboznámil s napadnutým uznesením okresného súdu, aby posúdil zlučiteľnosť jeho obsahu s limitmi čl. 46 ods. 1 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, t. j. posudzoval jeho ústavnú udržateľnosť. Podstatou ústavnej sťažnosti je námietka zamedzenia prístupu k súdu z dôvodu odmietnutia odporu. Sťažovateľ argumentuje odmietnutím aplikácie § 122 CSP zo strany konajúceho súdu a formálnosťou pri rozhodovaní v jeho veci.

15. Ustanovenia zákona o upomínacom konaní poskytujú alternatívny spôsob riešenia sporov o peňažné plnenie a upravujú výlučne elektronické konanie, v ktorom sa rozhoduje o vydaní platobného rozkazu. Ide o elektronickú alternatívu k už existujúcemu režimu platobného rozkazu podľa Civilného sporového poriadku. Zákon predpokladá posielanie návrhov vo forme štandardizovaných elektronických formulárov zverejnených na webovom sídle ministerstva spravodlivosti. Štandardizované formuláre sprevádzajú celé konanie, a to aj pre prípad podania odporu, ak je tento podaný elektronickými prostriedkami. Vzhľadom na to, že ide o alternatívny spôsob riešenia konkrétneho druhu sporov, ktorého účelom bolo najmä urýchlenie vyriešenia určitej sporovej agendy, zákonodarca vyžaduje pre tento typ súdneho konania formálnu prísnosť v podobe formulárového konania (m. m. IV. ÚS 270/2025).

16. Porušenie formálnej prísnosti pritom zákon o upomínacom konaní rovnako prísne aj sankcionuje bez možnosti uplatnenia moderácie. Podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní ak sa odpor podáva elektronickými prostriedkami, musí byť podaný prostredníctvom na to určeného elektronického formulára, ktorý musí byť autorizovaný podľa osobitného predpisu, ktorým je zákon č. 305/2013 Z. z. o elektronickej podobe výkonu pôsobnosti orgánov verejnej moci a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o e-Governmente) v znení neskorších predpisov.

17. Z citovaných častí napadnutého uznesenia okresného súdu v spojení s uznesením z 25. augusta 2025 vyplýva, že odpory podávané sťažovateľom 25. februára 2025 a 26. februára 2025 boli vyhodnotené ako odpory podané elektronickými prostriedkami inak ako podľa § 11 ods. 2 zákona o upomínacom konaní pre chýbajúci elektronický formulár (bod 8 tohto uznesenia). V súlade s už spomínanou formálnou prísnosťou zákona o upomínacom konaní, ako aj absenciou možnosti uplatnenia moderácie zo strany konajúceho súdu nemožno postup okresného súdu, ktorý pre zanedbanie zákonnej povinnosti zo strany sťažovateľa odpory odmietol, hodnotiť ako taký, ktorým by mohlo dôjsť k porušeniu označených práv. Súčasťou už stabilnej rozhodovacej činnosti ústavného súdu je pritom právny názor, v zmysle ktorého postup všeobecného súdu v súlade s platným a účinným zákonom (procesnými a hmotnoprávnymi predpismi) v zásade nemožno hodnotiť ako porušovanie základných ľudských práv (napr. I. ÚS 8/96, I. ÚS 6/97, II. ÚS 81/00). Postup okresného súdu v intenciách príslušného zákona vyžadujúceho si uplatňovanie formalizmu teda dôvodne viedol k odmietnutiu odporov, t. j. k následkom predikovaným v § 12 ods. 1 písm. c) zákona o upomínacom konaní.

18. Ústavný súd už uvedenú problematiku používania elektronických formulárov v upomínacom konaní opakovane riešil, pričom dospel k obdobným právnym záverom ako v tomto prípade (IV. ÚS 118/2020, IV. ÚS 369/2020, I. ÚS 472/2020, II. ÚS 177/2020, I. ÚS 479/2020, I. ÚS 37/2021, I. ÚS 141/2021, IV. ÚS 208/2021, III. ÚS 326/2022, I. ÚS 464/2022,

II. ÚS 524/2022, III. ÚS 551/2022, II. ÚS 588/2022, IV. ÚS 12/2023, III. ÚS 294/2023, II. ÚS 322/2023, I. ÚS 400/2023, III. ÚS 338/2024).

19. Ani námietka sťažovateľa o odmietnutí aplikácie § 122 CSP o odpustení zmeškania lehoty nie je dôvodná. Okresný súd v napadnutom uznesení ústavne akceptovateľným spôsobom akcentoval v tomto smere, že výskyt technickej chyby brániacej podaniu odporu včas môže byť posúdený ako ospravedliteľný dôvod na odpustenie zmeškania lehoty podľa § 122 CSP, no tento návrh sťažovateľ nepodal, a to ani spoločne s odporom z 26. februára 2025, keď si už musel byť vedomý skutočnosti, že odpor podáva po zákonom stanovenej lehote. V súlade s § 122 CSP návrh na odpustenie zmeškania lehoty treba podať do 15 dní po odpadnutí prekážky a treba s ním spojiť i zmeškaný úkon.

20. Keďže sťažovateľ návrh nepodal, okresný súd nemal dôvod sa aplikáciou § 122 CSP, a teda ani existenciou ospravedliteľného dôvodu na odpustenie zmeškania lehoty zaoberať. Nahradením aktivity strany v konaní, čoho sa vo svojej podstate sťažovateľ domáha, by všeobecný súd porušil základný princíp rovnosti sporových strán.

21. Na podklade už uvedeného ústavný súd nezistil, že by výklad právnych noriem aplikovaných vo veci sťažovateľa a závery okresného súdu v napadnutom uznesení boli svojvoľné alebo formalistické s následkom odmietnutia prístupu k súdu. Zo záverov obsiahnutých v napadnutom uznesení nevyplýva ani taká aplikácia zákona, ktorá by bola popretím podstaty a zmyslu základného práva na súdnu ochranu. Berúc do úvahy čiastkové závery k jednotlivým námietkam, ústavný súd ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov.

22. Vzhľadom na odmietnutie ústavnej sťažnosti stratilo opodstatnenie rozhodovať o ďalších návrhoch sťažovateľa uvedených v ústavnej sťažnosti.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. novembra 2025

Jana Baricová
predsedníčka senátu